

[Vagn Bro.]

i den kommende overenskomst at indføre en voldgiftsbestemmelse? Jeg skal ikke blande den almindelige arbejdsstrid ind i dette, men vi må erkende nu, hvor samfundet foruden de tabte 157,5 mill. sv. kroner skal skyde 280 mill. kr. ind, at tabene vil blive kolossale, hvis maskinerne skal stå ubenyttede. Var det da ikke rimeligt, om vi i hvert fald på dette område havde en voldgiftsordning? Jeg ville tro, at der langt ind i ministerens parti ville være forståelse for dette specielle forhold.

Så må jeg beklage, at vi i betænkningen har nævnt, at SAS-hotellet blev dobbelt så dyrt som budgetteret. Det mente jeg, og det mente vi, var rigtigt. Det var altså 26 mill. kr. mere, men det er jo ikke så mærkeligt, om der i en sådan sag kan komme en fejl. Jeg kan dog sige til den højtærede minister, at i den oprindelige projekteringsplan stod der, at hotellet skulle være sobert. Ja, det er vist mere end sobert. Men jeg ved ikke, hvor meget den højtærede minister i det hele taget kender til hotellet. Jeg har forstået på en udtalelse, at den højtærede minister slet ikke kendte til, at det overhovedet skulle bygges, før han, om jeg så må sige, som en Aladdin pludselig så det rejse sig over byen.

Det tredje og for så vidt det vigtigste punkt, som jeg vil tillade mig at sige en bemærkning om, er en bemærkning fra ministeren om, at vi har lagt for megen vægt på Mexico. Det kan vi jo diskutere. Der er her tale om et tab på 75-80 mill. kr., og på dette punkt er det ikke et spørgsmål om optimisme eller pessimisme, for vi må sikkert regne med dette tab. Men ministeren siger, det er kun et lille punkt, hvorledes det var med selve selskabet. Her må jeg bede om tilladelse til et par citater fra det berømte møde den 7. marts 1960, hvor

„Palle Christensen framhäll, att han i arbetsutskottet talat emot fortsatt engagemang i GAMSÅ.“

Og så siger han:

„Man måste acceptera att GAMSÅ var ett mycket dårligt företag. Han tvivlade på möjligheten att få med mexikanskt kapital, och då återstod intet annat än att SAS måste ordna finansieringen av jetplan.“

Og nu kommer det:

„Detta hade SAS icke resurser till, då SAS för egen del var i ett trängt ekonomiskt läge.“

Det er det, vi bebrejder den pågældende, at (Afbrydelse af ministeren for offentlige arbejder [Lindberg]). . . . Det har jeg ikke noget indtryk af. Nu siger den højtærede minister, at han vidste, at SAS var i en vanskelig økonomisk situation. Så havde det vel netop, som udvalget siger, været rigtigt, om dette var blevet påbegyndt, undersøgt for 14 måneder siden og ikke lige inden juleaften. Jeg tror nok, at dette citat har været tilstrækkeligt til at slå det fast, og jeg må jo erkende, at når ministeren nu siger, at han vidste det — vi har i og for sig ikke fremsat direkte bemærkninger til ministeren — må jeg tillade mig at sige, at det tror jeg mange vil bebrejde ham.

Om ombudsmanden skal jeg kun sige, at der er ikke tale om ansvar, men om, hvad de pågældende embedsmænd har pligt til.

Det ærede medlem hr. Morten Langes udtalelse forstår jeg slet ikke. Han siger, at det er en fastslået kendsgerning, at ministeren har svigtet sin undersøgelsespligt, og at det er fastslået, at embedsmændene ikke har givet oplysninger. Ja men hvad nytter det, at det ærede medlem, der er professor, fastslår sådan noget, når begge parter i fremtiden vil sige: vi fastholder vort standpunkt, og vi gør, som vi har gjort hidtil. Vi mener, at kommer der en uvildig udtalelse om ret og billighed i denne sag, så har vi ikke dette at diskutere fremover.

Må jeg til allersidst til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sige: venstre er aldeles ikke optimistisk i denne sag. Vort standpunkt er, at vi i dag ikke kan forsvare at lade SAS gå fallit. Vi kan ikke forsvare en tvangsløskvidation. Når situationen denne gang er reddet, kan vi i fremtiden frit og uden tvang drøfte de former, der skal være til den tid.

Gottschalck-Hansen: Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg fuldt og helt deler de synspunkter angående indenrigsflyvning, som det ærede medlem hr. Kirkegaard gav udtryk for i sin tale.

Det var en af de opmuntrende situationer